

דברי חיזוק ומוסר מלוקטים משיעוריו של מורנו ורבנו הרב בניהו שמואלי שליט"א לפרשת אח"מ קדושים

י'שבת רשב"י

שְׁמַעוֹן בְּרַחֲמֵי הַיְּהוּדָה - ההילולא הגדולה של רבי שמעון בר יוחאי הוא יום קדוש, והוא מוכן מ'ששת ימי בראשית'. ויום זה מוכן לכך שרבי שמעון בר יוחאי יגלה בו סודות שלא שמעתן אוזן מעולם. ביום זה למעשה סיים רבי שמעון בר יוחאי את כל ה'זוהר' הקדוש וסודות התורה. זהו יום ל"ג בעומר שהוא היום שבו נפטר וסיים לגלות בו כל סודות ופנימיות התורה. לכן יש ביום זה שמחה גדולה שאין כמותה. כמו שכתוב בסוף ה'אדרא', שרבי שמעון מבקש שהיום הזה ימשיך וימשיך ואלא תשקע השמש עד שהוא יגלה את כל הסודות. וידוע שמדליקים מדורות גדולות בליל ל"ג בעומר, כי אצל רשב"י השמש המשיכה להאיר, ומאחר ואנחנו לא יודעים איך להמשיך את השמש עכשיו, אז מה עושים? מדליקים מדורות כדי שרבי שמעון עוד ימשיך לגלות לנו סודות התורה בעזרת השם. וזה רומז על האש הגדולה שסבבה את אותו הבית שהיה בו רבי שמעון בר יוחאי כשגילה סתרי תורה כמו שכתוב בתחילת ה'אדרא זוטא', שהרבה תלמידי חכמים באו כי ידעו שהיום רבי שמעון ייפטר, וכולם נכנסו לבית. ופתאום התחילה לרדת אש מן השמיים שסבבה את הבית, ולא יכלו לסבול זאת וכולם ברחו מהבית, עד שנשאר רק מי שרבי שמעון רוצה שהוא יישאר. ואכן, מי שר' שמעון רצה, נשאר ולא הרגיש שחם לו, אלא הוא הרגיש טוב מאוד. באותו יום כשגילה רבי שמעון את הסודות, ירדה כל 'פמליא דלעילא', והקדוש ברוך הוא, והשכינה, וכל נשמות הצדיקים, והיה בירור גדול של ניצוצי קדושה. ולכן באותו יום כל שנה ושנה, ביום של רבי שמעון בר יוחאי, יש הרבה נשמות שהן לא יכולות לעלות למעלה, ולכן עושים להם לפנים משורת הדין ואומרים להם 'היום יש שמחה גדולה בעליונים, ולכן כולכם תעלו', ומעלים אותם ללא בעיות. גם כתוב שרבי שמעון בר יוחאי יושב על ההר ('מירון') ושם לראות את הבאים ואת הרוקדים, והוא רוקד איתם. לכן כל מי שצריך לישועה, רואה אותו רבי שמעון בר יוחאי, ומתפלל עליו ואומר 'אתה באת וטרחת, באת לכבוד רבי שמעון בר יוחאי, אתה תקבל! רבי שמעון בר יוחאי לוקח את התפילות ואומר 'ריבוננו של עולם, אלה היו אצלי בשמחה שלי. תשמח אותם, תן להם כך וכך, שמח את לבבם', ואז הם מקבלים ישירות שמחה וישועות.

כתוב ב'זוהר' 'בראשית' א' קנ"ט- **ויאמר אלקים נעשה אדם, סוד ה' ליראיו וגו'.** בהכתוב ויאמר אלקים וגו' יש סוד שאינו נגלה אלא ליראיו. פתח ההוא סבא דסבין ואמר- שמעון, שמעון מאן הוא דאמר נעשה אדם, ויאמר אלקים, מאי ניהו הכא האי אלקים. פתח אותו זקן הזקנים ואמר: שמעון, שמעון, מי הוא שאמר 'נעשה אדם'. וכתוב בו 'ויאמר אלקים', מי הוא כאן השם אלקים הזה? אדהכי, פרח ההוא סבא דסבין, ולא חמא ליה, בינתיים, פרח לו אותו זקן הזקנים ולא ראה אותו. וכמה דשמע רבי שמעון, דהוה קרי ליה שמעון, ולא רבי שמעון, אמר לחבריו, 'ודאי האי הוא קב"ה, דאתמר ביה ועתיק יומין יתיב'. וכמו ששמע רשב"י, שהיה קורא אותו שמעון, ולא רבי שמעון, אמר לחבריו, 'בודאי שזה הוא הקב"ה', שנאמר בו ועתיק יומין יתיב'.

כתוב ב'מדרש רבה', אומר רבי שמעון 'אין העולם יכול לעמוד בפחות מ-30 צדיקים כמו אברהם אבינו. ואז הוא אומר לקדוש ברוך- אם הם 30, אני וג' שניים מהם. אם הם 20, אני ובני מהם, אם הם 10, אני ובני מהם... אם שניים הם, זה אני וג'ני. והוא עוד אומר 'יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין'. לכן, רשב"י אומר- מכאן שאין עם ישראל רואים פני גיהינם, כי אני יכול לפטור את כל העולם מן הדין. למה הדבר דומה? למלך בשר ודם שהיה לו איזה שדה 'זיבורית' (אדמה כחושה וגרועה), ובאו בני אדם ושכרו בעשרה כורים חטים בשנה. כלומר, הייתה לו שדה זיבורית, ואמרו לבן אדם הזה 'כמה אתה רוצה על השדה שלך?', אמר 'תן לי עשרה כור חטים, וקח את השדה ותטפל בה, אבל תן לי בתמורה עשרה כור'. אבל השדה היא זיבורית שבקושי יכולה לתת 'בול'. בכל זאת הם זיבלו אותה ועדרו והשקו אותה ועשו הכל, והצליחו להוציא ממנה כור אחד של חטים בלבד. אמר להם המלך 'מה זה?', אמרו לו 'אדונינו המלך, אתה יודע שהשדה שנתת לנו מההתחלה הייתה 'זיבורית'. זיבלנו אותה וכמה עבדנו, אך זה מה שיצא ממנה'. אותו דבר עתידים ישראל לומר לפני הקב"ה 'אתה בראת אותנו והבאת לנו 'מתנה' 'יצר הרע'. כמה זה קשה. מה שאנחנו עושים, מזבלים ונותנים מוסר, לא הולך לנו, וזה התוצאות. ככה אומר רבי שמעון בר יוחאי 'ריבוננו של עולם, הרבה זכויות צברתי, סבלתי צער של מערה במשך שלוש עשרה שנה, והייתי בישיבת רבי עקיבא ולא יצאתי משם שלוש עשרה שנה. תן לי בבקשה. אני לא רוצה את זה בשבילי, אלא תן לעם ישראל'.

ולכן כתוב ב'זוהר'- 'כמה מקטרגין ברקיעא משתתקין ביום זה בזכותך'. כלומר, יש הרבה מקטרגים, וכל אחד מהם טוען 'זה עשה כך, וזה עשה כך...'. אך הקדוש ברוך הוא אומר להם 'תשתקו עכשיו אתם!', אתם רואים את רבי שמעון בר יוחאי פה שמשמח אותי?'.
ר' משה 180 / ר' יוחאי ה'ה' מ'ת' מ'ש' 119 - כתוב בסוף הקדמת 'תיקוני זוהר', שרשב"י הוא ניצוץ משה רבנו, ודורו היה מבחינת 'דור דעה'. ולכן התחיל את ספר הזוהר במילה 'בריש', כמו אותיות 'בראשית', והמילה 'בריש', זה אותיות 'רשב"י'. ולכן זכה לראות רשב"י מעלת דור המדבר ומדבר עליהם הרבה ואומר 'לא יהיה דור כזה עד שיבוא מלך המשיח'. ולכן יש לו ספר בשם 'ספרא דצניעותא' שכולל חמישה פרקים כנגד חמישה חומשי תורה, ויש בה סודות כנגד חמישה חומשי תורה. בנוסף, כמו שברח משה מפני פרעה, רשב"י ברח מהקיסר שאמר 'שמעון שגינה את מלכות רומי, ייהרג'.

ואיפה הוא השיג את השלימות שלו? ב'מדבר' 'לוד' במערה. ולכן כתוב בספר הגלגולים, שרשב"י הוא גלגול של משה רבנו, ואלעזר בנו הוא 'הנער המשרת', שהיה נער בן י"ג שנים, ובעבור זה ישב רבי אלעזר י"ג שנים במערה. דבר פלא הוא, ש-**ל"ג בעומר** בדיוק בגימטריא 'משה'. ולכן בימי 'סוכות', יום הרביעי זה אושפיזא דמשה רבינו, כי לעולם אותו יום בשבוע שחל בו ל"ג בעומר, 'יחול באותו

יום האושפיזין של משה. אם כן, ל"ג בעומר השנה יחול ביום שישי, ולכן גם האושפיזין של משה יהיה ביום שישי. אצל משה רבנו כתוב- משה מן התורה מניין? - **'בשגם הוא בשר'**. **'בשגם'** בגימטריא **'משה'**, ובאותיות אתב"ש זה 'רשב"י'. **'ומשה'** זה ראשי תיבות- **'שמעון הוא משה'**. פלא פלאות. אומרים **'כי שם ציווה השם את הברכה'** - **'שם'** זה **'שמעון משה'**. רואים מכאן שהיה להם כוח אדיר. לכן זה דבר גדול שאדם לא יושב בשקט, אלא יבוא אצל רבי שמעון בר יוחאי לשמוח בשמחתו.

ביטא טעיות קשות - בזוהר הקדוש מסופר שיום אחד ראה רשב"י שאור השמש נחשך והעולם קצת חשוך. אמר 'מה זה הדבר הזה שכבר שלושה ימים אני רואה כך?' בוא נראה מדוע השמש לא מאירה כמו שצריך? יש כנראה איזו גזירה! הלכו ונכנסו לתוך כרם, וראו נחש אחד גדול שפיו פתוח והוא מוציא אש מפיו. תפס רשב"י הקדוש מקל והיכה בראש הנחש ואמר לו 'תשמע, לך ותגיד לנחש העליון שהוא השטן והוא היצר הרע, שרבי שמעון בר יוחאי נמצא בעולם, ואין בכוחו להזיק'. מיד ברח ונכנס לנקב שבאדמה. עמד רשב"י ואמר 'כמו שהנחש התחתון טמן ראשו בעפר, ככה המקטרג העליון, הנחש למעלה יסתום את הפה!'. באותו רגע עמד רשב"י בתפילה. באמצע התפילה שומעים קרז מכריז מן השמיים 'כל החיצונים והמקטרגים המעוניינים להזיק את העולם, תחזרו למקומכם, כי אין בכוחכם לשלוט בעולם. כל זמן שרשב"י הקדוש נמצא בעולם, אי אפשר להזיק, כי הוא מבטל את כל הקטגורים וכל הבעיות'. ואז ידע רשב"י שהתבטלה הגזירה.

איפה יש צהריים כאפהי? - אצל המרוקאים, דבר ראשון שמכניסים לבית זה הזוהר הקדוש! למשל, עכשיו עברת דירה ואתה רוצה להיכנס לדירה חדשה, קודם כל 'זוהר הקדוש'. לפני שאתה מעביר את הרהיטים ואת הכל, קודם כל תביא איתך 'זוהר', שזה ברכה לבית.

רבי אברהם מוגרבי סיפר לי והוא ראה במו עיניו, שהיה ב'פורת יוסף' ב'עיר העתיקה' אחראי על כל התחזוקה של הישיבה את רבי יוסף טנג' שהיו אוהבים אותו כולם והיה משהו מיוחד. היה אחראי, מנקה ומסדר את הישיבה בעיר העתיקה. הוא היה אדם פשוט, אבל הוא אהב מאוד את רבי שמעון בר יוחאי. כל שנה בל"ג בעומר היה עושה סעודה גדולה עם שירים ואוכל לכבוד רבי שמעון בר יוחאי. היה אז בזמנם עוני גדול, ובכל זאת לכל רב היה נותן 'מעטפה'. היה בא לשם רבי אפרים כהן, ר' עזרא עטיה וכל רבני 'פורת יוסף' שהיו מכבדים אותו על פועלו, והוא היה אוסף במשך תקופה כסף, עד שכל תלמיד חכם היה מקבל 'מעטפה' מכובדת. היו שנים שלא היה לו כסף, והוא מכר את החפצים שלו ואת הזהב של אשתו, והעיקר שיהיה לו לכבוד רשב"י. שנה אחת לא היה לו כסף וגם לא היה לו מה למכור מחפתי ביתו, והיה בוכה ומתפלל לקדוש ברוך הוא 'מה אעשה?', איך אני אעזוב את רבי שמעון בר יוחאי כך בלי סעודה?'. והנה בלילה הוא חולם שבא אליו רבי שמעון בר יוחאי ואומר לו 'בכיס שלך יש כסף.. אל תספור אותו.. כי ברגע שתספור, זה יעלם'. ואמר לו עוד 'תקנה בכסף הזה כל צרכיך, וגם אל תשכח לחלק מהכסף הזה 'מעטפות' לרבנים'. בבוקר הוא קם ובדוק בכיס שלו ומגלה שיש שם 'חבילה'.. קרא לרבי אברהם מוגרבי. הלך איתו לשוק והם קונים וקונים בשפע, ואח"כ שם במעטפות חבילות של כסף, כי מה אכפת לו, ממילא זה כל הזמן מתנוסס.. ואיזו שמחה עשה לכבוד רשב"י. וככה זה המשיך לו במשך כמה חודשים, עד שאשתו אמרה לו 'אני לא מאמינה עליך מאיפה אתה לוקח את הכסף?', אמר לה 'בא אלי' רבי שמעון בר יוחאי בחלום ואמר לי לא לספור את זה!'. אומרת לו אשתו 'לא, אני סופרת לך.. איך זה יכול להיות דבר כזה?!!', ואז ברגע שספרה, הלכה הברכה שהייתה בכסף. את זה סיפר לי רבי אברהם מוגרבי, שהוא ראה את זה בעיניים שלו והוא כתב את זה גם בספר שלו 'מעשה ניסים' בחלק ב'. הוא אמר לי עוד דברים פלאי פלאות על הבבא סאלי שגם ראה במו עיניו. הוא אומר שיום אחד הבבא סאלי הגיע לבית שלו שקנה לו יוסי בורוכוב בשכונת 'סורזקין', והוא אומר לו 'רבי אברהם, תוציא פירות ואוכל מהמקור, ותוציא כיבוד ושתייה'. הוא בא ופותח את המקרר ואומר לו 'הרב, אין שום דבר במקרר'. אומר לו 'אמרתי לך, תוציא!'. חוזר למקרר ואומר לו 'כבוד הרב, המקרר ריק..'. עוד הפעם אומר הרב 'אמרתי לך, תוציא..'. פתח שוב את המקרר, והוא היה מלא מפה לפה... והוא הוציא והוציא.. ראיתם מה זה צדיקים? איפה יש דברים כאלה?

היה להם ב'פורת יוסף' סיום מסכת 'שבת' שלמדו עם חכם עובדיה, אבל המשיכו את זה עם חכם יוסף עדס, כי חכם עובדיה הלך להיות רב של העיר תל-אביב, ובא חכם יוסף עדס ולימד במקומו. סיימו מסכת 'שבת' ואז הרב עובדיה היה כבר בחזרה בירושלים. אמר חכם יוסף עדס לרבי יהודה צדקה 'תבוא תעודד שהבחורים מהישיבה יעשו סיום, ונלך לרבי שמעון בר יוחאי ונעשה שם את הסיום, כי רבי שמעון הוא בחינת 'שבת'. חכם בן ציון בא גם כן לסיום. ביקשו מחכם עובדיה לבוא גם כן. אמר להם 'אני לא בא, זה ביטול תורה. אני רוצה להמשיך ללמוד'. באותו ערב של ה'סיום', בא 'כף החיים' בחלום לרבי משה חי שראבני ואומר לו 'תשמע, רבי שמעון בר יוחאי שלח אותי, כדי שאתה תלך עכשיו, תיקח מונית ותלך לחכם עובדיה ותביא אותו לרבי שמעון..'. אמר לעצמו 'חלומות שווא ידברו.. מה זה החלום הזה?', והמשיך לישון מאחר והיה עייף. היה זה עשר וחצי בלילה. התחיל לישון, ועוד הפעם בא 'כף החיים' ואומר לו 'אל תגיד לי חלומות שווא ידברו. קום!', אני אומר לך מה שרבי שמעון בר יוחאי אומר.. 'קם מיד והלך לחכם עובדיה, ולפני שהתחיל לדבר, אומר לו חכם עובדיה 'מי שלח אותך?..', 'כף החיים'??.. 'ועלה ישר למונית ונסעו יחדיו, ואומר 'הגענו ועדיין לא עשו את הסיום ישיבת 'פורת יוסף'. תראו מה זה, איך רבי שמעון בר יוחאי קורא לו לחכם עובדיה 'תבוא לסיום!'. ואני כל שנה תולה את התמונה הזאת של חכם עובדיה, וחכם בן ציון וחכם יהודה צדקה, באוהל כדי שזה יהיה נגד העיניים שלי.

עולא ואכתנשו להילולא דרבי שמעון - כל תהליך קבורתו של רבי שמעון בר יוחאי היה מהשמיים ולא היה על ידי איש. קבעו מן השמיים שהמקום שלו יהיה בהר 'מירון' שם היה תמיד מתבודד. כתוב בסוף 'אדרא זוטא', אחרי שיצאה מיטת רבי שמעון מן הבית, עלתה באוויר ואש השם הייתה לוהטת לפניו, ושמעו קול מהשמיים שהיה מכריז ואומר **'עולא ואכתנשו להילולא דרבי שמעון, יבוא שלום ינוחו על משכבותם'**. נכנסה המיטה למערה, ויצא קול שאומר **'זה האיש מרעיש הארץ ומרגיז ממלכות'**. רואים מכאן שני דברים - שמהשמיים, נכנסה המיטה דווקא במערה של 'מירון', וזה נקבע מקום לעלייה לרגל, כמו שאמרה הבת קול. ועד היום בכל שנה נשמעת הבת קול הזאת, וכל מי ששומע זאת, הוא בא. וכתוב ב'שער הכוונות', שהרצון של רבי שמעון בר יוחאי הוא שיבוא להילולא שלו, וכולם 'אוכלים ושותים ושמים ביום הזה'.

כתוב ב'**שער הכוונות**' - 'מה שנהגו ללכת ביום ל"ג בעומר על קברי רשב"י ורבי אלעזר בנו, ואוכלים ושותים שם, אני ראיתי למורי שהלך לשם פעם אחת ביום ל"ג לעומר הוא וכל אנשי ביתו, וישב שם שלושה ימים ראשונים של השבוע, וזה היה בפעם הראשונה שבא ממצרים'.

כותב הרב **'בן איש חי'**, שמי שרגיל ללמוד בספרי הזוהר הקדוש ומאמרי רשב"י, יש לו פתחון פה כשהוא בא אצל רשב"י, וימלאו כל משאלות לבו לטובה. ומי שממש הולך אחרי תורת רשב"י במידותיו, אז הוא כמו תלמיד של רשב"י.

אם כן, יש שלושה בחינות - מי שעולה ל'מירון' להתפלל ביום ל"ג בעומר, ומי שרגיל ללמוד 'זוהר' ו'תיקונים', ומי שהולך בדרכיו ובמידותיו.

כותב **רבי אברהם גלנטי** - אפילו היום לאחר שנפטר רשב"י, כל זמן שאנחנו עוסקים מדברי ה'אדרא', בא רשב"י מגן עדן מעוטר כמלך

בעל 'ספר חרדים' רבי אליעזר אזכרי אומר, שפעם אחת כשהיה בל"ג בעומר אצל רשב"י, והיה שם גם רבנו האר"י, ואיזה ריקודים עשו שם, וראו שרבי אליעזר אזכרי רוקד עם איזה זקן והיה רוקד ורוקד, ורבנו האר"י גם כן רוקד איתם, ורקד עם הזקן, ואחר כך רקד עם רבי אליעזר אזכרי. אמרו לו לאר"י 'אם רקדת עם הזקן, אנחנו לא מכירים אותו.. אבל עם רבי אליעזר אזכרי למה רקדת? הוא סך הכל השמש'. אמר להם 'ראיתי שרבי שמעון בר יוחאי רוקד איתו, ואני לא ארקוד?', הזקן שרקד בתוך המעגל היה רבי שמעון בר יוחאי!.

כשרבי יוסף חיים' עלה לארץ, הלך להילולא אצל רבי שמעון בר יוחאי ועשה ריקודים, ושם הוא חיבר את השיר 'ואמרתם כה לחי'. שמע את זה אחד הגבירים הגדולים, ועשה לו את זה על טס של זהב ונתן לו את זה במתנה.

בספר 'חיבת ירושלים' מביא- 'היינו ב'מירון' בשנת תקצ"ט, והיה שם איזה ילד קטן בגיל חמש שנים שנפל מהגג, והגג היה גבוה כמו 30 אמה, וממש מת הילד. אביו היה בוכה. הביאו איזה רופא והתפללו, ואז לפתע הילד קם לתחיה, ואני ראיתי זאת בעיניים שלי. לכן אומרים בדרך רמז- 'שמעון בן יוחאי' בגימטריא 'מחיה מתים'.

מספר הרב אשר זעליג מרגליות, שהוא ראה במו עיניו בשנת תרפ"ג שהם היו עולים אז עם חמורים ל'מירון', והייתה איזו בעיה של מחלת 'חולירע' ואיזה ילד נפטר, והיו צעקות גדולות, והיה זה יום שישי כמו השנה, וכולם צריכים להישאר שם 'שבת', והאימא בוכה ולא ידעו מה לעשות. האימא באה ותפסה את הילד המת שהרופאים קבעו שאין מה לעשות כי הוא מת, והכניסה אותו לקבר רבי שמעון ואמרה 'אני הבאתי לפה ילד חי שבא בזכותך, ואני רק רוצה לצאת עם ילד חי'. לא עברו 10 דקות, והילד צועק 'אימא, אני רוצה מים..', והייתה שם שמחה שאין כמותה בעולם.

מחשבת קבלה- היה מספר מהר"ם פאפירש, שכשנפטר רבי משה קורדובירו, הלך האר"י ללוות אותו, והצטרפו אליו כמה מהתלמידים. לפתע שואל האר"י את הסובבים אותו 'אתם רואים איזה דבר משונה?', בחור אחד בן חמש עשרה בערך אמר לאר"י 'אני רואה'. שאל 'מה אתה רואה?', אמר 'אני רואה כמו עמודא דנורא מעל המיטה של הרמ"ק'. התפעל ממנו מאוד האר"י ואמר לו 'תשמע, אתה תבוא אל ביתי, אני אהיה לך לאבא ואתה תהיה לי לבן, ואני אלמד אותך תורה'. ואומרים שרצה לקחת אותו ל'חתן לביתו'. למחרת הגיע הבחור אל האר"י, הביט בו האר"י וראה שאותו היום יצא ממנו איזו טומאה. אמר 'איבדת את כל המדרגות שלך. לך, אני עוד לא רוצה לראות אותך'. עד כדי כך. היה אומר ר' אל"ה לאפיאן על הסיפור הזה, מה יכולה מחשבה שהיא לא טהורה לגרום. קודם החטא היה הבחור במדרגה נפלאה וראה עמודא דנורא. אבל אחרי החטא הזה, כל כך ירד. איך אומרים רבותינו 'הרהורי עבירה קשים מהעבירה עצמה'. ולכן צריך הרבה קדושה.

ר' נתן נטע 'מנחת נטע' לאורך כל פרשת 'אחרי מות', התורה מפרטת היטב את כל עבודת הכהן גדול ביום ה'כיפורים' בבית המקדש' לפרטי פרטים. לכן זו הפרשה קוראים אותה ביום ה'כיפורים' ב'מנחה' של 'כיפור' וקוראים את כל פרשת 'ערייות'. הגמרא אומרת בסוף מסכת 'יומא'- אמר רבי עקיבא, 'לפני מי אתם מטהרים, ומי מטהר אתכם'. לפני מי אתם מטהרים?, לפני אביכם שבשמיים. 'ומי מטהר אתכם?', זה רומז ל 50 שערי קדושה שהם נקראים 'מי' בגימטריא 50. אבל כנגד זה, יש 'שערי טומאה' גימטריא 'טמא' שזה גם כן חמישים שערי קלי'.

ובימים הללו אנחנו נוהרים ומזדככים, וכל יום יוצאים מטומאה אחת ונכנסים לקדושה. לכן כל יום זה 'אור גדול', וצריך כוח גדול להתקדש באור הזה, וללכת בדרכי השם, ועל ידי זה יהיה ישועה גדולה. ועכשיו זה הזמן של הישועה שאדם יזכה להיטהר ולהתקדש. וזה שכתוב- 'לפני מי אתם מטהרים', לפני שהגיעו ליום הגדול יום החמישים = 'מי', אתם מטהרים. וביום החמישים, 'מי', שהיא ה'אימא העליונה', היא מטהרת אתכם. לכן בימים האלה צריכים לבטל כוח הטומאה על ידי לימוד תורה. ואין דבר גדול שמועיל לאדם להיטהר כמו לימוד התורה, ובפרט לימוד ה'זוהר' שסידר לנו רשב"י, והוא מסוגל מאוד לטהר את האדם.

אנחנו אומרים **ש'התורה יקרה היא מפנינים'**, יותר מכהן גדול שנכנס 'לפני ולפנים'. מה הכוונה 'יקרה היא מפנינים'? האם אין דברים אחרים להשוות אותה אליהם?, מאיפה דרשו דווקא את זה שהתורה 'יקרה היא מפנינים'. ואולי נפרש זאת כפשוטו? ובכן, אי אפשר להסביר כפשוט הפסוק, כי מה הקשר בין תורה לפנינים? ה'תורה' היא דבר רוחני ואילו ה'פנינים' דבר גשמי. ואיך אתה יכול להגיד 'יקרה היא מפנינים' שזה דבר גשמי? ולכן אמרו רבותינו 'יקרה היא מפנינים'- יותר גדול מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים. כלומר, אם אתה רואה אדם שלומד תורה, הוא יותר גדול מהכהן הגדול שנכנס לפני ולפנים. מה הפירוש?- כהן גדול, הוא נכנס פעם אחת בשנה 'בין הבדים' ושם הוא מקטיר את הקטורת. אבל הוא לא נכנס בתוך 'ארון הברית'. אך התלמיד חכם שלומד תורה, הוא נכנס **בתוך הארון!** ולכן 'יקרה היא מפנינים'- יותר מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים, כי הוא נכנס יותר עמוק מכהן גדול, והוא ממש בתוך התורה.

לכן, ידוע שביום 'כיפור' יש צירוף של שלוש קדושות- דבר ראשון, 'קדושת האדם'. האדם הכי קדוש ביום 'כיפור' זה ה'כהן גדול'. איך הוא נזהר שבעה ימים קודם ה'כיפורים', ומפרישים כהן גדול מביתו ללשכת 'פרהרין'. דבר שני- 'קדושת המקום', שזה 'בית המקדש', קודש הקודשים שזה המקום הכי קדוש. ו'קדושת הזמן'- יום הכי קדוש בימי שנה שזה יום 'כיפור'. הקדושות האלה הן 'כור אטומי' של הקדושה, וזה הקדושה הכי חזקה בעולם. ובכל זאת, ה'תורה' עוד יותר ממנה! 'יקרה היא מפנינים', כלומר אין 'טהרה' כמו התורה, ואין קדושה כמו התורה.

אומר התנא ב'**אבות**'- 'כל העוסק בתורה לשמה, זוכה לדברים הרבה. ולא זה בלבד, אלא שכל העולם כדאי הוא לו. נקרא 'אהוב'..', ואיזה דברים הוא מונה על מי שלומד תורה. לכן זה הדבר הכי גדול אצל השם יתברך. לכן, העיקר הגדול הוא, שנזכה לקבוע את הזמן שלנו ל'תורה', בבחינת 'קבעת עיתים לתורה'. ואז האדם מתקדש בקדושה עליונה, וככה יגיע מוכן ליום של האור הגדול של 'קבלת התורה' ב'חג השבועות'.

המהר"ח ו' כותב על הפסוק 'זאת תהיה תורת המצורע'- הוא שואל שאלה יפה. למה כתוב זאת תהיה תורת המצורע?, צריך להגיד 'זאת תהיה טהרת המצורע'. מה זה תורת המצורע? אלא אומר רבי חיים ויטל- אין תיקונו של המצורע, אלא על ידי לימוד התורה. זאת תהיה 'תורת' המצורע. הטהרה של המצורע, זה התורה. כשאדם יושב ולומד תורה, זה הטהרה שלו.

ועכשיו שאנחנו צריכים להגיע להילולא של רבי שמעון בר יוחאי, צריך לדעת את הקדושה של רבי שמעון בר יוחאי. שאדם יהיה לו חשק. ואין כמו התורה ובפרט ה'זוהר' הקדוש שזה אחד הדברים המטהרים והמזככים את האדם מאוד. היה אומר **רבי יוסף חיים זוננפלד** הרב של ירושלים, נבין מה זה לימוד תורה- אנחנו אומרים ב'קדושה' בבוקר- '**נקדישך ונעריצך כנועם שיח סוד שרפי קודש**'. אנחנו מקדשים אותו כמו 'שרפי קודש' המלאכים. זאת אומרת, שאנחנו לא אותו דבר עם המלאכים, אלא רק עושים כמו שהם עושים למעלה, כך גם אנחנו עושים למטה. אנחנו והמלאכים זה שני דברים נפרדים. אבל כשאנחנו אחר כך מגיעים ל'מוסף' ואומרים- '**כתר יתנו לך השם אלוהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל**', ועכשיו הם איתנו ופתאום נתעלינו. הרגע אמרת 'כנועם שיח שרפי

קודש', שאנחנו כמו 'שרפי קודש'. ועכשיו אנחנו אומרים 'כתר יתנו לך מלאכים המוני מעלה, עם עמך ישראל קבוצי מטה', כלומר הם איתנו, והם מצטרפים אלינו. מקודם אנחנו היינו כמותם ועכשיו הם איתנו. איך זה? אומר רבי חיים זוננפלד, אתה יודע למה? כי למדנו באמצע 'תורה' וקראנו בתורה. הקריאה הזאת בתורה, זו המעלה הגדולה. לפני 'נקדישך' עוד לא קראנו בתורה. ולכן, בימי ה'עומר' צריך להתחזק ולא להרפות, ולא לעזוב. והכוח המיוחד של לימוד התורה אין כמותו בעולם.

לכבוד את המצוה - ראינו בפרשה את מצוות 'כיסוי הדם', והמצווה היא רק בחיה ועוף שצריך לכסות דמם בעפר לאחר השחיטה. אך בהמה, למשל עגל וכבש, אין בהם מצוות כיסוי הדם, וכתוב **'על הארץ תשפכנו כמים'** - כמו שהמים לא צריכים כיסוי, כך גם דם שחיטת הבהמה לא צריך כיסוי. לכאורה מצוות כיסוי הדם הוא חוק בלי טעם שמובן לנו. אך עפ"י הסוד, הדם זה המזון של ה-ש.ד, והכיסוי בעפר, זה בשביל שלא יתקבצו שם כוחות הטומאה. לכן הגמרא אומרת 'במה ששפך, יכסנו' - כלומר, אנחנו שוחטים ביד, ולכן גם מכסים בעפר ביד ולא ברגל, כדי שלא יהיו מצוות בזויות עליו. ובזה הוא מכבד את המצווה. אומר החיד"א, שכן צריך לקיים כל המצוות בצורה מכובדת ובאופן הראוי למצווה. אדם עושה מצווה, יעשה בבגדים נאים ובאופן הכי טוב שיכול להיות.

תולדה ארץ על בלי מה - וזה שאומר 'ושפך את דמו, וכיסהו בעפר' - מי שנשפך דמו ע"י שביזו אותו והלבינו את פניו, **'וכיסהו'** - אם הוא שותק ומכסה על זה ומעביר על מידותיו, **'בעפר'**, מעלה עליו הכתוב כאילו הרגו אותו ונעשה כמו מת ומתכפר לו. ולכן, אם בחייו נתחייב מיתה, מתכפר לו. השתיקה זה משהו חזק מאד. ולכן, כאשר שומע בזיונו, יידום, ישתוק. כמו שאמרו **'אין העולם מתקיים אלא על מי ששותק בשעת מריבה'**. שנאמר **'תולה ארץ על בלי מה'**, ברגע שאתה שותק, אתה מחזיק את כדור הארץ. הגמרא אומרת בסנהדרין דף ז', אדם ששותק בשעת מריבה, חסך מעצמו מאה רעות שהיו עתידין לבוא עליו בגלל המריבה.

אומר ר' משה קורדובירו בספר **'תומר דבורה'** - הדרגה הגבוהה ביותר של 'תשובה', זה 'לשתוק'. אומרים לך משהו שלא נעים לך לאוזן, תתגבר ואל תגיב. זה התשובה הכי גדולה. אנחנו אומרים שלוש פעמים כל יום **'אלוהי, נצור לשוני מרע... ולמקללי נפשי תידום'**, מבקשים מהבורא יתברך שנוכל לשתוק. איך נגיע לזה? ע"י **'ונפשי כעפר לכל תהיה'**, נרגיש כמו עפר. ענוה. אומר החיד"א - **'ענוה' בגימטריא - מאה שלושים ואחת**. גם השם של ס"מ (עם אותיות א"ל) זה מאה שלושים ואחת. אם יש לך ענוה, אף אחד לא יכול להתעסק איתך. אפילו המלאך ס"מ לא יכול עליך.

היה מעשה באישה אחת שפגעו בה וביזו אותה ליד הרבה אנשים, והיא חשבה לענות, אך התגברה ולא הגיבה. עברו כמה ימים. יום שישי אחד בעת ההכנות ל"שבת" דיברה עם איזו חברה בטלפון. תוך כדי השיחה היא מרגישה שהיא לא יכולה יותר לשתוק וחייבת לספר לה על הביזיון שעשו לה. רגע אחד לפני שסיפרה זאת לחברתה, אמרה 'ריבוננו של עולם, אני למדתי בספר 'חפץ חיים' שלא כדאי לדבר. קשה לי לא לדבר, אך אני נמנעת מלדבר'. וכך היא החליטה החלטה חזקה ואמרה לחברתה 'כל טוב, אני ממחרת', וסגרה את הטלפון. תשמעו דבר פלא - היא חזרה להכנות של שבת, ופתאום שמה לב שהילד שלה תינוק בן שנתיים לא נמצא לידה והיא לא שומעת אותו. אמרה לעצמה שכנראה הוא משחק בחדר. הלכה לחדר, והזדעזעה. מה היא רואה? התינוק על הרצפה, וסכין מטבח גדול בתוך הפה שלו. אם היא תבוא ותיקח לו את זה בכוח, הוא עלול לקרוע לעצמו את הפה והגרונ. הסכין הייתה חדשה וחדה מאד. התינוק משחק יפה והסכין בתוך הפה שלו. היא לא ידעה מה לעשות. התפללה לקב"ה 'ריבוננו של עולם, תושיע אותי ברגע הזה'. מתוך המחשבה הזאת, פתאום התינוק הוציא את הסכין מהפה ונתן לאימא שלו, כאילו אדם מבוגר מגיש לה סכין בחיור. היא לוקחת ואח"כ פותחת לו את הפה ורואה שאין שום חתך, ואין אפילו טיפת דם. זה נס גלוי. ולמה זה קרה? כי במחשבה הראשונה שרצתה לספר לחברתה בטלפון, היא שתקה, ולכן השם שמר לה על הפה של הבן שלה. אדם לא יכול לדעת כמה הוא יכול להינצל ע"י **'שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו'**, וגם שומר את הילדים שלו.

זה מה שעשה רבי שמעון בר יוחאי שלימד את התלמידים לא לדבר אחד על השני, ולא לדבר לשון הרע. ואם אדם נקלע חס ושלום לבעיה כזאת, יברך וילך ולא יישאר בחבורה כזאת. בספר **'דורש טוב'** כתב שהיו בחורים שישבו לאיזה סעודה. תוך כדי שהם יושבים בסעודה היה נשמע שאחד מהבחורים דיבר איזה 'רכילות'. שמע את זה אחד הבחורים שהיה שם, ומיד קם וברח.. כולם אמרו 'מה זה עושה? מה קרה לו?'. אחרי כמה ימים שואל אותו חבר שלו 'למה ברכת פתאום ככה?', אמר 'לשון הרע! איך אני אשאר?'. אומר 'מה, נהיית כל כך חסידא קדישא?'. אומר לו 'כן, התחזקתי בסיפור לשון הרע, ולא רוצה את זה. אצלי זה דבר חמור מאוד'. אמר לו איך זה בא לך?', אמר לו 'אני אספר לך מאיפה קיבלתי את הקבלה הזאת שלא לדבר לשון הרע'. מספר לו שהיה לו חבר שהוא היה עשיר גדול והיה לו שותף בעסקים עם איזה גוי אחד. אדם טוב היה הגוי הזה וביחד היו עושים עסקים. יום אחד הגוי הזה הזמין אותו לטיול משותף באחת היערות ב'דרום אמריקה'. היהודי הסכים, אבל אמר לו היהודי 'תראה, אני מביא איתי את האוכל, כי אני לא אוכל בשר של גוי'. אמר לו 'אין בעיה. אני אוכל בשר של יהודים, כי זה הכי טוב.. תביא אתה את כל מה שאתה רוצה, ונשתתף בהוצאות יחד, ואני אשלם לך מה שצריך'. הגיעו ליער, והוא הביא בשר עם שומן טוב, ורצו לשבת לאכול. שם את זה על האש, ופתאום הוא רואה שהחבר שלו הגוי צועק 'הנה טיגריס!!'. הטיגריס הוא כמו נמר מפחיד. הוא הריח את הבשר והגיע לשם. לא ידעו מה לעשות. הגוי התחיל לרוץ ולברוח, והיהודי גם כן רץ אחריו. אמר לו 'מה זה יעזור לך לרוץ? הוא ישיג אותנו'. אומר הגוי "אני אכנס מיד עכשיו לאוטו במידה ואשיג אותך, והטיגריס יאכל אותך...". שאל היהודי 'ומה איתי?'. אומר לו, "תראה, בפיקוח נפש ושאלה של חיים ומוות, אין חברים!". אומר 'אני שמעתי את זה וקיבלתי כוחות על טבעיים ו'טסתי' והשגתי אותו ונכנסתי לתוך המכונית, ואילו הגוי, לא היה לו מה לעשות, ואכל אותו ה'טיגריס', ואני רואה איך שהוא טורף אותו עם השיניים ואיך הוא חותך אותו לחתיכות, עצם על עצם, ואכל אותו את כולו. ואני קיבלתי מזה מוסר, שבעניינים של 'חיים ומוות', אין חברים!. אצלי 'לשון הרע' זה 'טיגריס'. אתה דיברת על לשון הרע? זה כמו 'טיגריס', וזה יותר גרוע מ'טיגריס', כי זה חיידיק שהורג על המקום, ואני לא רוצה בכך. ולכן אני ברחתי..."

לע"נ - סלים בן רחל, הרב שלום אהרון בן רחל, חכם שלום הכהן בן תפחה מלכה, הרב שמעון בן חביבה, הרבנית שולמית רחל בת מזל, יעל טוהר בת נוגה, שאול בן רחל ופורטונה בת רבקה, מורד בן פרידה, זקי יצחק בן פרידה, מזהט עליזה בת אסתר, רחל בת גרז, פרידה פירדוס בת מזהט עליזה, יוסף בן שמחה **זיווג הגון** - אודליה בת אסתר, מיכל מרים בת לימור, משה חיים בן סטלה אסתר, יעקב ישראל בן שושנה, יניב בן שושנה, ורד בת בתיה **בריאות ונחת ל** - דוד בן זוהרה, נחמן בן רינה, רבקה בת בסנדה, זקי בן סטלה אסתר, שושנה בת רבקה, סטלה אסתר בת מזהט עליזה, ישראל הרצל בן ביה, אברהם בן לינדה, רינת שרה בת שושנה, רחלי בת רינת שרה, שמואל בן רינת שרה, אבישי בן שולמית **זש"ק** - משה בן בלה, ששון בן רונית ברכה, מירי בת סוזן, שי שלמה בן חנה, רפאל נתנאל בן טלי, שרה בת חנה, רינת שרה בת שושנה, מרדכי בן קטלה אסתר, אסתר בת בתיה, מאיר הראל בן יונה

מצווה להפיץ. האצונין להקדיש ולקבל את הצלון או לסייע ולתמוך בהפצתו יפנה לפס"מ - 052-6126053